

czet bieżących wpłat do budżetu Państwa z tytułu lokat rezerwy technicznej ubezpieczeń osobowych.

§ 13. Przeniesienie składek na udział własny na rok następny (§ 11 ust. 1 lit. b) rezerwa na nie uregulowane szkody z ubezpieczeń majątkowych i świadczeń z ubezpieczeń osobowych na udział własny (§ 11 ust. 1 lit. c) oraz inne rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe (§ 11 ust. 1 lit. d) pokrywane są lokatami w budżecie Państwa w ramach planu finansowego.

§ 14. Nadwyżkę wynikającą z rocznego planu finansowego po uwzględnieniu kwoty rezerwy technicznej ubezpieczeń osobowych (§ 12 ust. 2, 4 i 5) Zakład wnosi na podstawie planów kwartalnych na lokaty do budżetu Państwa w terminach wskazanych przez Ministra Finansów.

§ 15. 1. Na wniesione lokaty do budżetu Państwa na podstawie § 12 ust. 2 i § 14 Minister Finansów wydaje Zakładowi potwierdzenia lokat.

2. W przypadkach, gdy zajdzie potrzeba:

- a) pokrywania straty bilansowej z funduszu rezerwowego (art. 28 ust. 2 ustawy) lub
- b) naruszenia rezerwy technicznej ubezpieczeń osobowych,

Minister Finansów na wniosek dyrektora Zakładu zwalnia w całości lub w części lokaty wymienione w ust. 1.

§ 16. Dla zapewnienia operatywnej działalności Zakładu służą środki obrotowe w wysokości części funduszu rezerwowego nie ulokowanej w budżecie Państwa.

§ 17. Dyrektor Zakładu w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim wyda zarządzenie regulujące wysokość limitów środków pieniężnych w kasach Zakładu i na rachunkach bankowych dyrekcji wojewódzkich i inspektoratów powiatowych (miejskich). Zarządzenie to ustali również system wewnętrznego obiegu środków pieniężnych w Zakładzie.

IV. Amortyzacja i finansowanie robót kapitalnych

§ 18. Zakład dokonuje amortyzacji środków trwałych przeznaczonej na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów.

§ 19. Inwestycje Zakładu przewidziane w planie inwestycyjnym będą finansowane:

- a) z części zakumulowanej amortyzacji środków trwałych, która po wyłączeniu kwot przeznaczonych na finansowanie kapitalnych remontów przeznaczona jest na finansowanie inwestycji,
- b) z przewidzianej w budżecie Państwa dotacji w wysokości różnicy między limitem planu inwestycyjnego Zakładu a kwotą akumulowanej amortyzacji wymienionej pod lit. a).

§ 20. Źródłem finansowania kapitalnych remontów Zakładu jest część amortyzacji środków trwałych, przeznaczona na kapitalne remonty w trybie przewidzianym w obowiązujących przepisach.

§ 21. 1. Akumulację amortyzacji w części przeznaczonej na finansowanie inwestycji przeprowadzać będzie Zarząd Centralny na rachunku w Banku Inwestycyjnym na zasadach przewidzianych dla przedsiębiorstw państwowych.

2. Akumulację amortyzacji w części przeznaczonej na finansowanie kapitalnych remontów przeprowadzać będzie Zarząd Centralny na rachunku w Narodowym Banku Polskim.

§ 22. 1. W terminie do dnia 22 każdego miesiąca Zakład obowiązany jest przelewać na rachunki wymienione w § 21 1/12 kwot tych części zaplanowanej rocznej amortyzacji, które przeznaczone zostały na finansowanie inwestycji oraz kapitalnych remontów.

2. Przelewy powyższe mają charakter zaliczkowy i podlegają stosownemu rozliczeniu na podstawie rocznych zamknięć rachunkowych.

V. Podział nadwyżki.

§ 23. Przeznaczenie i podział nadwyżki bilansowej określa art. 30 ustawy.

§ 24. 1. Wpłaty do budżetu Państwa z tytułu osiągniętej nadwyżki będą dokonywane:

- a) zaliczkowo — w wysokości 1/8 nadwyżki wynikającej z zatwierdzonego przez Ministra Finansów planu działalności gospodarczej Zakładu na dany rok w okresie, gdy fundusz rezerwowy nie osiągnął wysokości przewidzianej w art. 28 ust. 1 ustawy, lub 1/4 tej nadwyżki w okresie, gdy fundusz rezerwowy osiągnął tę wysokość — w terminie do dnia 30 ostatniego miesiąca każdego kwartału za dany kwartał,
- b) po upływie roku — w wysokości wynikającej z rozliczenia sporządzonego na podstawie zatwierdzonych przez Ministra Finansów zamknięć rocznych — w terminie dwutygodniowym po zatwierdzeniu tych zamknięć.

2. Stwierdzona na podstawie zamknięć rocznych nadpłata z tytułu wpłat zaliczek podlega zwrotowi lub zostaje zarachowana na poczet zaliczek roku następnego.

VI. Przepis końcowy.

§ 25. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 11 kwietnia 1953 r.

w sprawie zmian organizacyjnych na Politechnice Gdańskiej.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na Politechnice Gdańskiej przemianowuje się niżej wymienione katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi:

1) na Wydziale Budowy Okrętów:

- a) architektury okrętów oraz mechaniki wiązań okrętowych — na katedrę konstrukcji okrętów,
- b) budowy i projektowania okrętów — na katedrę projektowania okrętów.

- c) teorii okrętu i napędu okrętowego — na katedrę teorii okrętów,
 - d) technologii budownictwa okrętowego — na katedrę technologii okrętów,
 - e) meteorologii morskiej i przyrządów nawigacyjnych — na katedrę urządzeń nawigacyjnych,
 - f) spawalnictwa i wykonywania ustrojów stalowych — na katedrę spawalnictwa,
 - g) kotłów parowych i maszynoznawstwa — na katedrę kotłów parowych,
 - h) turbin parowych, spalinowych i sprężarek wirnikowych — na katedrę maszyn cieplnych wirnikowych,
 - i) maszyn i urządzeń okrętowych pomocniczych — na katedrę okrętowych urządzeń pomocniczych,
 - j) budowy i projektowania statków rzecznych i malych morskich — na katedrę statków śródlądowych,
 - k) budowy pomp — na katedrę pomp;
- 2) na Wydziale Budownictwa Lądowego:
- a) wytrzymałości materiałów i statyki budowli — na katedrę mechaniki budowli,
 - b) żelbetnictwa i ustrojów żelbetowych — na katedrę żelbetnictwa,
 - c) teorii mostów i budowy mostów stalowych — na katedrę mostów stalowych,
 - d) budowy mostów żelbetowych — na katedrę mostów żelbetowych.
- § 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1953 r.
- Minister Szkolnictwa Wyższego: *A. Rapacki*

427

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 16 marca 1953 r.

w sprawie zakresu powszechnej elektryfikacji we wsiach i osiedlach w 1953 r.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. Nr 28, poz. 256 i z 1952 r. Nr 23, poz. 147) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powszechna elektryfikacja we wsiach i osiedlach w zakresie wyposażenia budynków w urządzenia elektryczne obejmuje w budynkach osób będących właścicielami lub użytkownikami gospodarstw rolnych, w zależności od przychodu szacunkowego tych gospodarstw, wykonanie następujących urządzeń elektrycznych:

- 1) w I grupie — przy przychodzie szacunkowym do 6.700 zł:
 - 2 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdka wtykowego w mieszkaniu lub na żądanie uprawnionego;
 - 1 punktu świetlnego w mieszkaniu,
 - 1 gniazdka wtykowego w mieszkaniu,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich;
- 2) w II grupie — przy przychodzie szacunkowym od 6.700 zł do 13.400 zł:
 - 2 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdka wtykowego w mieszkaniu,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich;
- 3) w III grupie — przy przychodzie szacunkowym powyżej 13.400 zł:
 - 3 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdka wtykowego,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich.

2. Przez przychód szacunkowy w rozumieniu ust. 1 rozumie się przychód szacunkowy gospodarstwa rolnego ustalony dla celów podatku gruntowego w roku poprzedzającym rok przystąpienia do prac elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu.

§ 2. Powszechna elektryfikacja we wsiach i osiedlach w zakresie wyposażenia innych budynków w urządzenia elektryczne obejmuje:

- 1) w budynkach użytkowanych przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółdzielnie — wykonanie punktów świetlnych i siłowych zgodnie z planem inwestycyjnym;
- 2) w budynkach osób innych niż wymienione w § 1 i § 2 pkt 1 wykonanie urządzeń elektrycznych takiej grupy spośród wymienionych w § 1 ust. 1, do jakiej właściciel budynku został zaliczony na podstawie zasad, ustalonych uchwałą nr 515 Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych, pobieranych przy powszechnej elektryfikacji (Monitor Polski Nr A-71, poz. 920).

§ 3. Niedoprowadzenie przewodów elektrycznych do niektórych budynków mieszkalnych lub gospodarskich we wsiach lub osiedlach objętych powszechną elektryfikacją może być uzasadnione tylko oczywistymi względami techniczno-gospodarczymi, a w szczególności znacznym oddaleniem od skupisk zabudowań wsi lub osiedla.

§ 4. 1. Dodatkowe instalacje świetlne w budynkach osób, które wymienione są w § 1 ust. 1 i § 2 pkt 2, będą wykonane łącznie z przeprowadzeniem podstawowych urządzeń odbiorczych na wnioski tych osób, zgłoszone do terytorialnie właściwych przedsiębiorstw elektryfikacji rolnictwa w ciągu 2 tygodni po ogłoszeniu powszechnej elektryfikacji dla danej wsi lub osiedla.

2. Kosztorys tych dodatkowych urządzeń przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa przedstawia wnioskodawcy do zaakceptowania przed rozpoczęciem robót. Przedsię-